

Bergvesenet rapport nr 7276	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra arkiv	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Nordlandske	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato

Tittel

Svoelkiskelet på Tårstad i Ofoten, Evenes kommune

Forfatter

Bøckman, K.L.

Dato

År

20.07 1951

Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)

Industridept Bergverkskontoret

Kommune

Evenes

Fylke

Nordland

Bergdistrikt

1: 50 000 kartblad

13314

1: 250 000 kartblad

Narvik

Fagområde

Forekomstbeskrivelse

Dokument type

Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt)

Tårstadvfeltet

Jakobsynken

Slepsynten

Storsynken

Stuinessynken

Råstoffgruppe

Malm/metall

Råstofftype

Py, Zn

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

Forekomstene er av svoelkis, dels som vasskis og med et sporadisk innhold av sinkblende. De ligger i en N-S gående kalkstensformasjon.

Det nevnes flere synker i et ellers overdekket område. Nærhet til bekk gjør at det er mye vann i synkene.

GM har målt geofysikk, det er påvist sterkt ledende soner som kan være kis og/eller grafitt. Det observeres at sonene ved synkene gir svakerer ledere enn ellers i feltet. Det anbefales boret 2 kjerneborhull.

20. juli 1951.

boks 97.

Jnr. 323/51.

Industridepartementet,
Bergverkskontoret,
Oslo.

Svovelkisfelt på Tårstad i Ofoten, Evenes kommune.

Departementets oversendelsesskriv av 17. ds. med bilage.

Etter å ha skrevet mitt brev av 7. mai 1947 til hrr. Kristoffersen & Fjelde, Narvik, var jeg i juni 1948 et kort besøk på feltet og vedlegger jeg utskrift av befaringsprotokollen fra besøket.

Som nevnt både i brevet og utskriften vil jeg anbefale boret de to diamantborhull, som er foreslått av Geofysisk Malmleting. Hullenes lengde er satt til minimum 65 meter hver, regner vi med at de må forlenges inntil 80 meter blir det i alt inntil 160 meter å bore. Etter en pris av 60 kr. pr. lm. + 5000 kr. til reiser, frakt, flyttinger, graving til fast fjell, ventetid og diverse skulle boring som foreslått komme på ca. 15,000 kr. Hvis hullene gir positivt resultat, kan det bli tale om også å sette et borhull 6-700 m. lengere nord, hvor man også har en sterk indikasjon, og bør ~~bevilgningen~~ bevilgningen derfor gis med et beløp av 20,000 kr. Hvis på den annen side borhullene ikke viser kiskgang men bare grafittskifer som foranledning til de sterke indikasjoner, er der ingen grunn for videre boringer.

Det er bemerkelsesverdig at ingen av de gamle skjærpearbeider og synker på de synbare kiskanger står i forbindelse med de av Geofysisk Malmleting fundne sterke indikasjoner. Tvertimot er indikasjonene ved de gamle gruber og kiskanger nærmest svake og går tvers på hovedindikasjonene. Man må derfor være forberedt på at de sterke indikasjoner kan skyldes grafittskifer. Hvis det viser seg å være kisforekomster store og rike nok for utdrift, må man også være forberedt på driftsvansker ved at de ligger så kloss opp i elveleiet og at kanskje deler av forekomstene av den grunn ikke kan utvinnes.

Sakens dokumenter returneres vedlagt.

K.L. Bøckman.

20. juli 1951.

Utskrift av befaringsprotokollen
ved Nordlandske bergmesterembete

Tårstad Kisforekomster

i Evenes ble befaret 16-17 juni 1948 med expd. E. Svendsen og hans sønner som kjøpmenn. Forekomstene ligger i en mektig nord-syd strykende kalkstensformasjon med fall 20-30° og på begge sider av Tårstadbekken som flyter mot nord i det lave terreng.

Jakobsynken ligger ved veien på ^{elvens} bakkens vestside ca 100 m. fra denne og 10-15 m. over den. Det er den nordligste av forekomstene ca. 0,5 km. nord for bekkemunningen. I kantene av den vassfylte synken sees anstå en 5-6 m. bred steiltstående v.s.v. strykende sleppesone med klyser og linser av uren og lereblandet kis (vasskis), dels med krystalldruser av svovelkis på sleppeflater. Synken står i sterkt overdekket terreng, så den kisholdige sone er umulig å følge hverken mot v.s.v. eller s.n.s.

Slepsynten og Storsynken ligger et par hundrede meter sydligere også på vestsiden av bekken og helt nede i kanten av dens leie. Her er et svakt kisleførende kalkstensbånd ^{med} impregnasjoner omtrent som et fallbånd i tykkelse fra noen dm. til over en meter og med utvidelser ved synkene. Båndet er fulgt i strøkretningen fra ca. 70 m. nord for Slepsynten i 150 m. lengde til sydkanten av Storsynken, hvoretter terrenget er helt overdekket. Mot nord forsvinner det i strandleiren.

Sydligste synk også helt nede i bekkanten ligger også på et fallbånd i kalkstenen, men dette bånd har ikke kunnet følges nevneverdig mot nord og ~~så~~ syd, da terrenget er helt overdekket.

Stun⁵synken ligger på bakkens østbredd helt nede i bekketaket og omtrent rett overfor sydligste synk. I synkens øst- og vestside anstår en ca. $\frac{1}{2}$ m. bred kisse tilsynelatende helt steiltstående. Den sees fortsette mot v.s.v. i ca. 15 meters lengde som en 10-15 cm. tykk kisse med fall 60-70° nord. Mot s.n.s. er terrenget overdekket i ca. 15 meters lengde og hvor fast kalksten stikker fram bortenfor sees intet av kissegangen.

II

Der ble drevet på feltet i 1905-07. Storsynken skal være neddrevet til 14,75 meter, Stunesynken visstnok til 17 meters dyp. Jakobsynken ble sist drevet i 1939. Både da og i perioden 1905-07 skal kislaster fra feltet være blitt eksportert over Narvik. Nu står alle synkene vassfylte. Expd. Svendsen som representant for nuverende eiere er gitt pålegg om å reparere de felleferdige eller nedfallte gjerder omkring Jakobsynken, Storsynken og Stunesynken.

Elektrisk Malmleting har i 1946 påvist utgående av sterke N-S strykende pådrag i Tårstadbekkens leie, som er leire- og vassfylt. Ved Jakobsynken svakt N-W pådrag, ved Slepsynken intet, ved Storsynken svakt ØSØ gående drag, likeså på begge sider av Stunesynken. Antakelig går et kisdrag (eller grafittdrag) efter Tårstadbekkens leie og bør der bores de 2 diamantborhull som er anbefalt av Geofysisk Malmleting.

K.L. Bøckman.
(sign.)

Riktig avskrift

Nordlandske Bergmesterembete

K. L. Bøckman